Měsíčník pro zaměstnance, klienty a příznivce Charity Jeseník

OKÉNKO do charity jeseník

číslo 5 • 2021

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

aktuální číslo Okénka věnujeme rodině. 15. květen byl totiž ustanoven jako Mezinárodní den rodin.

Pro každého z nás je naše rodina důležitá. Jako děti jsme v ní postupně získali vše potřebné pro svůj další život. Naučili jsme se mluvit, chodit, myslet, prožívat vztahy mezi sebou navzájem, spolupracovat, řešit neshody, odpouštět si, nebo se jen tak radovat a třeba i plakat. Rodiče nám bezděky předávali své hodnoty, tradice a zvyky, které nás v životě dále ovlivňují. Jako dospělí jsme v běžném životě své „základy" z rodiny doplnili o další zkušenosti. Mnozí založili svoje rodiny a vše, co se naučili a získali, se snaží dále předávat svým potomkům.

V rodině můžeme být sami sebou, i když nám třeba není dobře. Můžeme se navzájem podpořit, když potřebujeme překonat obtížné životní situace, do kterých se čas od času dostaneme. Když chybujeme nebo děláme přehmaty, rodina je umí často vstřebat a naše pochybení pomůže „vyléčit". Podrží, když je toho na nás hodně. Tak nějak vnímáme, že rodina stále zůstává a je nenahraditelná.

Jak se můžete dočíst v Okénku, v charitních službách se potkáváme a spolupracujeme s rodinami našich klientů velmi často. V péči o své blízké jsou nezastupitelní, ale v případě, že už to není možné, nebo potřebují jen na chvíli odlehčit, jsou tu naše služby. A my se tak pro ně stáváme „širší" rodinou, na kterou se mohou obrátit, když potřebují pomoc nebo podporu.

Nemyslím si, že je všude všechno úplně ideální. Ale věřím, že nám na našich blízkých záleží a že jsme většinou rádi, že je máme.

Helena PASCHKEOVÁ
ředitelka

Jako studna živé vody

Po více než dvou letech se do kaple Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku vrací Nejsvětější svátost oltářní. V březnu zde proběhla první bohoslužba, kterou sloužil P. Mgr. Krzysztof Ryżko, SDS. Až pominou důvody karantény, bude nová kaple opět otevřená i věřícím z Javorníku a okolí.

V místě přechodného pobytu Domova ve Vlčicích nebyl po dva roky prostor k pořádání bohoslužeb. Po přestěhování do Javorníku zase nebylo možné mše svaté pořádat kvůli covidovým opatřením. Proto až nyní se nově vzniklá kaple v přízemí Domova poprvé zaplnila.

První bohoslužba byla velice slavnostní a hojně navštívená obyvateli i pracovníky Domova. Byla sloužena i za čtyři klienty a jednu pracovnici, kteří Domov v průběhu minulých dvou let opustili.

Paní Marie Michálková doprovodila mši svatou hrou na varhany, které byly po dobu rekonstrukce pečlivě uloženy a po dlouhé době klenbovou kapli krásně rozezněly.

P. Ryžko vzpomněl ve své promluvě příběh Ježíše, který u studny hovoří se Samaritánkou. *„Když piješ vodu z této studny,"* říká jí Ježíš, *„zase dostaneš žízeň. Ale voda, kterou dávám já, může způsobit, že člověk bude žít věčně."* *„Pane,"* poprosila žena, *„dej mi vodu, pak už nebudu mít nikdy žízeň."*

Nová klenbová kaple, která je navíc umístěná mírně pod úrovní země, podle P. Ryžka připomíná takovou studnu. A tak, jak ze studny čerpáme vodu, abychom uhasili žízeň, tato kaple a duchovní povzbuzení pro nás může být zdrojem „živé vody". Může být pro klienty i personál Domova velkou posilou. Proto byla v kapli ve svatostánku umístěna už natrvalo Nejsvětější svátost.

Po bohoslužbě vyšli všichni na nádvoří Domova. Jeho dominantu tvoří také studna, která byla obnovena během rekonstrukce Domova. Bylo krásně slunečno. Jedna klientka vyjádřila jistě pocity všech, když prohlásila: *„Jsme tak obšťastněni."*

Nyní budou v kapli slouženy mše svaté každé úterý. Snad již brzy pominou důvody k zákazu návštěv a mše se budou moci zúčastnit i věřící zvenčí. I to bude jistě pro všechny obyvatele a pracovníky Domova velmi občerstvující a obšťastňující.

Co nás čeká v květnu...

- **Kinokavárna** v Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě.
- **Taneční terapie** v Domově pokojného stáří sv. Františka v Javorníku.
- **Další očkování** zaměstnanců Charity Jeseník v pobytových službách.
- **Bleší trh u studny** v Domově pokojného stáří sv. Františka v Javorníku.
- **Růžový květen** a s ním spojené aktivity v Denním stacionáři Šimon.

Čtěte dál ...

- **Sportovní den na Hedvice** (str. 2)
- **Kavárničky v Domovech** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 4)
- **Mezinárodní den rodin** (str. 5)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 6)

Takové „Hry bez hranic“

Je středa 28. dubna, krátce po 9. hodině ranní. Za zdí Domova pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě vlají barevné třásně májky, která se tyčí v zahradě. Uvnitř zahrady je živo. Probíhá zde sportovní den, který si klienti nazvali „Hry bez hranic“.

A dnešní den je opravdu slunečný a teplý. Dvůr Domova se pomalu plní lidmi. V každém koutě zahrady je nachystaná nějaká disciplína a to ne jen jako informace. Je vidět, že i s jednotlivými zákoutími si někdo výtvarně „vyhrál“. Hned u vchodu čeká na nově příchozí slalom mezi kuželkami. Jeho projetí vyžaduje zvláště od vozíčkářů jistou dávku zručnosti. Přesto jej někteří klienti zdolávají bez pomoci a ukazuje se, že mnozí mají opravdu silné a vytrénované ruce. Pevná ruka je potřebná i u vedlejší disciplíny – hodu míčku do košíku. Nejsou to jen tak ledajaké košíky. Tyto jsou upleteny z papírových ruliček a klienti si je, stejně jako míčky, vyrobili v aktivizační dílně. A to je právě na těchto hrách zajímavé. Skoro každý předmět, který se zde používá, je na první pohled vlastnoručně vyrobený. Ať jsou to již zmíněné košíky a nádherná barevná májka, ale i malované ryby v pomyslném rybníce, které se chytají na ručně vyráběné udice nebo zlaté papírové kruhy, kterými se hází na tyč. Vrcholem je ale obří „Člověče, nezlob se“ s ručně kašírovanými a nabarvenými figurkami, které v zadním rohu zahrady hrají tři klienti s pečovatelkou.

Duší celého krásného projektu je aktivizační pracovnice Domova, paní Markéta Kubalová, která říká: *„Děkuji všem babičkám a dědečkům, že jdou do práce s nadšením a že jsme tak byli schopni toto všechno zrealizovat. Každý se může do práce zapojit, jde jen o to, aby dělal to, na co stačí. Tak paní, která má funkční jen jednu ruku, může vybírat barevné kombinace a rozdělovat je, jiní dokáží stříhat, lepit, malovat. Myslím, že to všechny bavilo a dnes je takové vyvrcholení jejich příprav. Sportovní den, kdy si navíc protáhnou tělo a vyzkouší, co ještě zvládne.“* Je krásné vidět, jak si klienti po sportovním výkonu vychutnávají teplé jarní slunce s kávou a koláčem, být v prostředí, kde i díky vstřícnému personálu vládne příjemná atmosféra a je zajímavé si uvědomit, co vše lze vytvořit, když se spojí síly. V tomto smyslu proběhly na Domově opravdové Hry bez hranic.

Co vše umí pracovnice v terénu

Pracovat v terénní službě je výzva. Vyžaduje to člověka s mnoha dovednostmi, zároveň ochotného se stále vzdělávat. Charitní pečovatelská služba takové pracovnice má.

V první řadě je potřeba, aby pečovatelky byly dobrými řidičkami. Zvláště v kraji s kopcovitým terénem a v zimě, kdy často zdolávají nesjízdné silnice. Musí mít proto i pro strach uděláno a velkou dávku kuráže. Měly by být zcela samostatné a praktické, zároveň ale i empatické a komunikativní. Práce u klientů v domácnosti vyžaduje pečlivost, manipulace s klientem méně pohyblivým pak jemnost, zároveň sílu a pevnost. A nejen to všechno. Je potřeba umět správně nastavit rozsah pomoci, umět vše domluvit s klientem i rodinou tak, aby nedocházelo k nesrovnalostem. Proto se pečovatelky pravidelně vzdělávají, a to jak v základech terénní práce, tak v manipulaci s imobilními klienty nebo v individuálním plánování. Letos probíhá všechno školení on-line.

Kalendárium

- **28. května 2014** zasáhla několik obcí na Jesenicku velká voda. Okamžitou pomoc poskytli také pracovníci Charity Jeseník, a to v obcích Mikulovice, Velké Kunětice, Písečná a Zlaté Hory. Na průzkum do terénu přijel i národní povodňový koordinátor Charity Česká republika. Na Jesenicko s sebou přivezl čisticí prostředky a vysoušeče, které byly ihned distribuovány do potřebných domácností.

Stalo se ...

Krásné životní jubileum

V dubnu oslavila své 95. narozeniny paní Růžena Pekarčíková. V současné době je obyvatelkou Domova pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě. Kromě mnoha gratulací dostala od pracovníků i květiny a krásný dort. Oslavu jí připravila pečovatelka Romana, která je v Domově patronkou paní Růženy. Připojujeme se s přáním klidu a dobrého zdraví.

Kavárničky otevřeny

Oblíbenou částí dne seniorů v Domovech je čas na kávu. Klienti si ji vaří sami nebo za pomoci pečovatelek, někdy se pořádají i takzvané kavárničky. V květnu chtějí na dvou Domovech, v Javorníku a ve Vidnavě, jejich koncept trochu pozměnit.

Káva je v jistém smyslu fenomén. Dáváme si ji rádi nejen kvůli její chuti a povzbuzujícím účinkům. „Přijď na kafe“, „Dáme si kafe“ znamená v přeneseném smyslu taky – odpočineme si, zastavíme se, popovídáme si. Kavárny navštěvujeme rádi nejen proto, abychom vypili šálek kávy. V kavárně se ocitáme v prostředí, kde se můžeme uvolnit, kdy můžeme zpomalit. Sdílíme zde s druhými naše radosti a starosti, v kavárně se rodí plány a nové myšlenky.

I v prostředí domovů pro seniory je čas na kávu důležitým předělem v denním režimu. Někteří si ji dají rádi po obědě v soukromí svého pokoje, pro jiné je to společenská záležitost. Kromě denní kávové rutiny probíhají i pravidelné „kavárničky“. Klienti se jednou za týden sejdou, dají si kávu a něco dobrého k tomu. Často je to prostor k oslavě narozenin, společenské hře, nebo povídání o nějakém aktuálním tématu. Kavárničky v tomto pojetí jsou již zaběhnuté a klienti je mají v oblibě. V současné době se ve dvou Domovech rozhodli kavárenskou koncepci trochu pozměnit.

V Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě tak v květnu zahájí nový projekt – kinokavárnu. Klienti si zde budou moci vybrat kávu dle své chuti a k tomu navíc zhlédnou film. Jeho výběr probíhá již nyní – největší zájem je o filmy s Vlastou Burianem. Pracovníci jsou napjatí, jestli se kinokavárny osvědčí a najdou si mezi klienty své příznivce.

V Domově pokojného stáří sv. Františka v Javorníku se zase rozhodli otevřít příležitostně kavárnu se všemi jejími skutečnými atributy. Klienti budou mít možnost vybrat si z nápojového lístku různé druhy kávy, nebo si dát šálek dobrého čaje nebo sklenku vína. K tomu si z denní nabídky vyberou zákusek nebo jinou pochutinu, vše za symbolickou cenu. Tato kavárna již nebude spojena s jinou aktivitou. Bude to prostor k setkání a povídání.

„Chceme naše aktivity v domově co nejvíce přiblížit běžnému životu. Teď, kdy již delší dobu nemůžeme s klienty zajít do opravdové kavárny, uspořádáme si ji tady doma,“ říká aktivizační pracovnice Domova pokojného stáří sv. Františka Jana Nepožitková.

Terapie tancem na Františku

V Domově pokojného stáří sv. Františka začínají zkoušet novou aktivitu – terapii tancem, kterou budou v případě zájmu i během dalších měsíců dále rozvíjet.

Vycházejí z toho, že tanec je radost a tančit může opravdu každý. Pohybu obecně mají senioři málo, přesto je velmi důležitý k udržení určité fyzické a psychické kondice. Když je to navíc pohyb spojený s hudbou, která dokáže navodit příjemnou atmosféru a veselou náladu, je účinek dvojnásobný.

A tak byly počáteční nejistota a ostych brzy překonány a hudba velice rychle pomohla „prolomit ledy“. Senioři tančili za doprovodu pečovatelek s šátky, postupně v dalších asi půl hodinových lekcích mohou přibrat i mičky a jiné pomůcky. Během tance se povídalo i o tanečních zábavách a plesech, které dříve navštěvovali. Bylo poznat, že správně zvolená hudba oživuje jejich vzpomínky a zážitky z minulosti a mnohdy se vyplaví spousta emocí.

Stane se ...

Bleší trh u studny

Aby si klienti Domova pokojného stáří sv. Františka mohli vychutnat nakupování se všemi radostmi, co k tomu patří, chystá se na nádvoří Domova velký bleší trh. K dostání bude zboží potřebné, jako drogerie, oděvy, dobroty, i věci jen tak pro potěšení. V Domově už shromáždili z darů velkou zásobu zboží. Teď se jen čeká na příznivé počasí.

Šimonův růžový květen

Květen bude v Denním stacionáři Šimon v barvě růžové. Máj – lásky čas, květy jabloní a kvetoucí příroda kolem k tomu vybízí. Barvu růžovou podpoří sladěným oblečením hned první týden v květnu. Uživatelé si v aktivizační dílně vyrobí i malý dárek pro své maminky. Den matek, tradičně druhou květnovou neděli, letos vychází na 9. května. Tak nezapomeňte!

„Společně péči zvládáme,“

říká Renata Franková o spolupráci s terénní službou

Když jsem se ptala Pavly Macíkové, pečovatelky terénní služby, jestli by mi mohla doporučit nějakou spolupracující rodinu pro tento rozhovor, nerozmýšlela se ani chvilku a navrhla paní Renatu. Byla jsem moc ráda, že paní Franková i přes své pracovní vytížení souhlasila.

Paní Franková, v současné době využíváte službu Charitních pečovatelek. Komu z vašich příbuzných pomáhají?

Pomoc Charitních pečovatelek využíváme při péči o maminku, jednadevadesátiletou Hedviku Bartschovou. V červenci 2020 se jí stal úraz, při kterém si zlomila krček stehenní kosti. Před úrazem chodila o dvou francouzských holích kvůli těžké artróze v kolenou. Po 2 měsících pobytu v nemocnicích a rehabilitačním oddělení se vrátila domů, ale přestože se rána po operaci dobře zhojila, na nohy se už nepostavila. V té době byla doma sestra, která se o maminku starala. Když měla sestra nastoupit do práce (pracuje v zahraničí v čtrnáctidenních turnusech), přemýšleli jsme zpočátku i o umístění maminky v Charitním domově. O pomoci pečovatelek docházejících domů jsme tehdy moc nevěděli.

Jak často maminku pečovatelka navštěvuje a s čím jí pomáhá?

Pečovatelka Pavla Macíková dochází denně od pondělí do pátku. Pomáhá s ranní hygienou, s přesunutím na toaletní křeslo, s přípravou a podáním jídla a pití, s převlékáním. Jedenkrát týdně, většinou v pátek, společně maminku sprchujeme. Úklid, topení, nakupování, praní zatím zvládáme za pomoci ostatních členů rodiny.

Hodně lidí si nedokáže představit, že by si do bytu pustili někoho cizího. Nebyla to pro vás a vaši rodinu ze začátku těžká představa, že bude k mamince někdo pravidelně docházet?

To víte, že byla. Zvláště pro mého otce, kterého jsme museli přesvědčit, že se bez další pomoci neobejdeme. Že bude lepší, když tu bude ještě někdo další se zkušenostmi, který nám nejen pomůže, ale i poradí. Byla to jediná možnost, jak udržet maminku v domácím prostředí.

Je rozsah služby přesně nastaven nebo se někdy domlouváte s pečovatelkou podle situace a aktuální potřebnosti?

Máme sepsanou smlouvu na rozsah služeb, které požadujeme, ale četnost se může měnit. S paní Pavlou jsme v kontaktu. Pokud nastane nenadálá situace, domluvíme se, jak ji vyřešíme.

Spolupracujete v přímé péči o vaši maminku?

Jedenkrát týdně společně koupeme, to znamená sprchujeme v koupelně. Maminka přitom sedí na toaletním křesle.

Ulehčuje vám osobně tato služba nějak situaci? Můžete například dělat aktivity, které byste jinak dělat nemohla?

Rozhodně je tato služba velkou pomocí. Hlavně nám umožňuje, mně i sestře, abychom mohly chodit do práce. Pokud bychom chtěly, aby maminka zůstala v domácím prostředí a tato služba nebyla k dispozici, musela by některá z nás zůstat doma.

Nestává se pečovatelka tak trochu součástí rodiny?

Určitě se stává součástí rodiny. Po půlročním docházení se již více známe. Stačíme si říct i nějaké střípky z pracovního či osobního života. Nejednou se zasmějeme nad nedorozuměním, to když maminka něco zaslechne, ale zeptá se na něco úplně jiného. Má totiž ke všemu těžkou nedoslýchavost. Naštěstí jí zůstal smysl pro humor. Také otec si již zvykl a rád si s Pavlou povykládá. Ona je vlastně v současné „covidové“ době jediný „cizí“ člověk, se kterým přichází do styku. Musím říct, že jsem moc ráda, že jsme se takto rozhodli.

Uvítali byste ještě intenzivnější pomoc, nebo i pomoc jiného druhu, pokud by to bylo možné?

Zatím další pomoc nepotřebujeme. Nakupování a starost o domácnost společně se sestrou zvládáme. Časem budeme možná potřebovat i nějakou službu pro tátu. Zdravotně na tom také není zrovna nejlépe.

Myslíte si, že je v něčem snazší, když péči poskytuje nezávislá osoba než člen rodiny, ve vašem případě dcera?

To opravdu nedokážu říct. Určitě záleží na povaze opečovávaného. Maminka byla celý život podřídivý člověk, na nic si nestěžovala a v každé nelehké situaci dokázala najít kladnou stránku. Spíš bych řekla, že to zpočátku bylo těžší pro paní Pavlu, a to hlavně kvůli špatné komunikaci způsobené nedoslýchavostí.

Co vy osobně pokládáte v péči o blízkou osobu za nejnáročnější?

Nejtěžší je něčím ji zaměstnat, udržovat ji aspoň v nějaké aktivitě, aby měla radost, že ještě něco dokáže, přestože je upoutaná na lůžko. V našem případě je to hodně těžké, nejen že maminka špatně slyší, ale také hůře vidí. Důležité je také všechno jí říkat, aby si nepřipadala zbytečná. Takže pokud přijde návštěva a povídá si s tátou, snažíme se mamince aspoň ve zkratce říct, o čem si povídali, co řešili, aby pořád věděla, co se v rodině děje.

Určitě jste byli semknutá rodina, když jste stále v tak intenzivním kontaktu. Co je podle vás nejdůležitější, aby vztahy v rodině byly dobré?

Myslím si, že nejdůležitější je pomáhat si a umět si odpouštět.

Děkujeme za rozhovor.

Renata Franková – medailon

Narodila se v Jeseníku, kde také studovala na Gymnáziu a poté na Střední pedagogické škole v Novém Jičíně. V roce 2010 dálkově vystudovala Předškolní pedagogiku na UP v Olomouci v bakalářském studijním programu. Má dvě dospělé děti a dvě vnoučata. Bydlí v Javorníku a pracuje v Mateřské škole v Uhelné jako ředitelka od roku 1990. Má ráda přírodu. Svůj volný čas se snaží věnovat rodině, hlavně vnoučatům.

Rodina – partner v péči

Když se člověk ocitne v situaci, kdy potřebuje pomoc, poskytne mu ji nejčastěji jeho rodina. Dá se říct, že rodina je tak základním článkem sociální pomoci. 15. květen byl vyhlášen Mezinárodním dnem rodiny. I v Charitě si tento den připomínáme.

V životě ale nastávají mnohdy situace, kdy již člověk rodinu nemá, nebo mu jeho blízcí nedokáží pomoc poskytnout. V tuhle chvíli je potřeba vyhledat tu správnou sociální službu. Charita Jeseník je jednou z takových institucí, na které se potřební obracejí. Poskytuje služby různým sociálním skupinám, největší podíl podpory však zaujímá práce se seniory. Ve dvou domovech pro seniory a dvou domovech se zvláštním režimem pečuje o bezmála 70 klientů.

Udělat ten zásadní krok a požádat o přijetí do Domova není lehké. Pro starého člověka je to krok do neznáma, do nejistoty, jeho příbuzní zase často prožívají pocity viny. Ve společnosti ještě stále přetrvává představa, že umístění rodiče nebo prarodiče do Domova je jakési morální selhání. Ze zkušenosti ale víme, že do Domovů pokojného stáří zřizovaných Charitou Jeseník přicházejí opravdu ti potřební, ve chvíli, kdy již není v silách rodiny péči zajistit. V posledních letech situaci v domácí péči stále častěji komplikuje více či méně rozvinutý stupeň demence. Umístění blízkého člověka do Domova pak pro rodinu neznamená zbavení se zodpovědnosti. Zkušení a proškolení pracovníci zde mohou poskytnout odbornou péči, která dokáže průběh onemocnění zpomalit. Přitom je ideální, když rodina se sociální službou i po umístění v zařízení úzce spolupracuje a společně se tak na péči podílejí.

Spolupráce začíná již před nástupem do Domova. Klient si může za pomoci svých blízkých vybavit svůj budoucí pokoj tak, aby byl pro něj přechod do nového prostředí co nejméně bolestivý. Rodinní příslušníci mohou být stále seniorovi v Domově velkou oporou, pravidelně jej navštěvovat, či jej doprovázet na lékařská vyšetření. Pracovníkům Domova mohou poskytovat informace o životě a zvyklostech svého blízkého. Je to velice cenná spolupráce hlavně ve chvíli, pokud je již starý člověk dezorientovaný a neslouží mu paměť, nebo nedokáže mluvit o svých potřebách. Pomohou tak pracovníkům sociální služby pochopit určité projevy chování a nastavit správně péči.

Je jistě ideální, když může člověk strávit své stáří doma, obklopený rodinou. Velkou pomocí zde může být pečujícím rodinám terénní služba. Více o spolupráci rodiny s terénní pečovatelskou službou Charity Jeseník si můžete přečíst v rozhovoru na straně 4.

Krátce

Dík za bezpečný prostor

„Nit trojitá se teprve nepřetrhne!“ – staletími prověřená moudrost z knihy Kazatel vystihuje význam pomoci a spolupráce v rodině, společenství nebo v týmu. V životě každého člověka přicházejí situace, které nedokážeme řešit sami. Máme-li po svém boku partnera, přítele či jinou formu podpory, získává náš život nový rozměr a perspektivu i v situacích, které jsme dříve vnímali jako slepou uličku.

Pro rodiny dětí s postižením na Jesenicku je touto formou podpory již řadu let Denní stacionář Šimon, provozovaný Charitou Jeseník. Také naší rodině dává možnost rozdělit svůj život mezi více aktivit a našemu synovi bezpečný prostor v láskyplném prostředí.

Uvědomuji si, jak je tato práce důležitá i pro řadu dalších rodin na Jesenicku a nejen za to patří Charitě Jeseník náš dík.

Pavel Stejskal
rodič

Z mého pohledu

Být co nejdéle doma

Když se na mě obrátila kolegyně s tím, jestli bych nenapsala do Charitního Okénka článek „Z mého pohledu“ na téma rodina, trochu mě to zaskočilo. Ale nakonec proč ne, je to téma, které je mi velmi blízké, vždyť se svou rodinou i s rodinami klientů jsem v každodenním kontaktu. Pracuji jako terénní zdravotní sestra. Přijíždím ke klientům domů poskytovat zdravotní péči. Převážná část naší klientely jsou senioři, kteří trpí nějakou formou chronických onemocnění. Díky naší službě nemusí být hospitalizovaní v nemocnici či jiném zařízení, ale mohou zůstat v domácím prostředí se svou rodinou. Dříve bylo běžnou součástí života, že rodina pečovala doma. Jsem ráda, že se tento trend zase vrací a přibývá klientů, kteří za podpory a pomoci svých nejbližších prožijí stáří a konec života v domácím prostředí. Při péči o klienty je rodina důležitá a v některých případech i nutná. Když nás něco trápí, ať je to bolest, pohybová indispozice, špatná nálada nebo jakýkoliv jiný problém, téměř vždy je rodina první, komu se svěříme. U některých klientů jsme to ale i my zdravotníci, kteří do domácnosti přicházejí a vyslechneme si nejen strasti, ale i radosti běžného života. Jsou ale i klienti, kteří mají rodinu daleko, pracovně vytíženou nebo rodinu nemají vůbec a jsou sami. To je pak důležité mít čas člověka vyslechnout a chybějící rodinu zastoupit. Při dlouhotrvající péči se tak v některých případech stáváme „součástí klientovy rodiny“. A je to vždy příjemný pocit, když nás klient vítá s úsměvem. A co napsat nakonec? Že v životě, alespoň v mém, je rodina to nejdůležitější.

Marcela Ďurišová
vrchní sestra Domácí zdravotní péče

Duchovní zamyšlení

Bůh o nás stojí a stále na nás myslí

Vážení čtenáři Okénka,
stále prožíváme velikonoční dobu, ve které přetrvává radost z Kristova zmrtvýchvstání. Velikonoční radost a naději by nám neměly vzít negativní vlivy světa, ve kterém žijeme. Mám na mysli zejména covidovou hysterii, která je využívána ke stále většímu omezování lidských práv a občanských svobod. To pociťují zvláště děti, mládež a senioři.
Rodiny by si měly chránit svůj vnitřní prostor. Rodiče, kteří to dnes nemají lehké, by měli vytvářet takové domácí prostředí, ve kterém se budou děti cítit bezpečně.
Začíná měsíc květen, měsíc Panny Marie. Také prožíváme rok svatého Josefa. Ani Josef s Marií to neměli lehké. I svatá Rodina byla ohrožována vnějším světem. Stála při sobě, proto vše zlé s pomocí Boží přečkala. Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?
Senioři trpí nedostatkem sociálních kontaktů. I to je velké zlo. Člověk potřebuje blízkost jiného člověka, potřebuje vědět, že někdo o něho stojí, že někdo na něho myslí.
Nikdy nejsme opuštěni. Bůh o nás stojí a stále na nás myslí. Proto bychom neměli reptat, ale snažit se i z toho těžkého a špatného něco dobrého získat.
Nedávno jsem navštívil v domově důchodců ve Frýdku P. Jindřicha Žagana, bývalého faráře v Lipové. Vybídl jsem ho, aby vám poslal nějaký vzkaz. Pokusím se ho předat: „Děkujme za trable, tím si zkracujeme očistec a půjdeme dříve do nebe. Kdo na trable nadává, dělá si ze života peklo.“

P. Mgr. Ing. Jiří Urbánek
místoděkan

Hledáme

Vrchní sestru do Vidnavy

Hledáme vrchní sestru do našich Domovů ve Vidnavě, takže pokud chcete změnu a hledáte novou výzvu, ozvěte se!

Co budete dělat:
- koordinovat malý pracovní kolektiv
- zodpovídat za ošetřovatelskou péči a přesné plnění ordinace lékaře
- vést předepsanou dokumentaci klientů, zavádět do péče a provádět archivaci dokumentů

Co požadujeme:
- střední zdravotnickou školu s maturitou
- odbornou kvalifikaci dle zákona č. 96/2004 Sb. pro obor všeobecná sestra
- zdravotní způsobilost a čistý trestní rejstřík
- samostatnost, spolehlivost, organizační a komunikační schopnosti
- znalost práce na PC
- praxe vítána

Co nabízíme:
- přátelské prostředí
- práci na celý úvazek (8 hodin)
- zaměstnanecké benefity (5 týdnů dovolené, stravenkový paušál apod.)

V případě zájmu nebo pro získání více informací kontaktujte vedoucí zdravotních služeb Charity Jeseník:

Radka Trunečková, tel. 731 729 436, e-mail: radka.truneckova@jesenik.charita.cz

Další informace najdete na webu Charity Jeseník v sekci „Volná místa“.

Projektového manažera

Tohle je výzva, tak neváhejte!

Co bude vaše práce:
- vyhledávání finančních zdrojů
- příprava, tvorba a administrace projektových žádostí
- získávání individuálních a firemních dárců, komunikace s nimi, správa databáze dárců, vedení fundraisingových aktivit
- administrace veřejné sbírky a pořádaných kampaní

Co požadujeme:
- minimálně středoškolské vzdělání
- zkušenosti s projektovým řízením
- velmi dobré komunikační, prezentační a organizační schopnosti
- samostatnost, odpovědnost, spolehlivost, schopnost sebeřízení, jistota v jednání, schopnost pracovat v týmu
- dobrá znalost práce s PC

Co nabízíme:
- stabilní a smysluplné zaměstnání
- práce na celý úvazek
- pružná pracovní doba
- zaměstnanecké výhody (5 týdnů dovolené, stravenkový paušál apod.)

V případě zájmu nebo pro získání více informací kontaktujte ředitelku Charity Jeseník:

Mgr. Helena Paschkeová, tel.: 732 825 091, e-mail: helena.paschkeova@jesenik.charita.cz

Další informace najdete na webu Charity Jeseník v sekci „Volná místa“.

Poděkování

Za Postní almužnu

Děkujeme všem farníkům, kteří se letos zapojili do Postní almužny a vybrali tak krásnou částku **22.956 Kč**. Výtěžek bude věnován potřebným.

Farnost	Výtěžek
Jeseník, Česká Ves	13 298 Kč
Javorník, Uhelná	6 295 Kč
Lipová-lázně, Domašov	2 277 Kč
Skorošice	1 086 Kč
Celkem	**22 956 Kč**

Možnost umírat doma

V rámci Programu na podporu nestátních neziskových organizací pečujících o pacienty v terminálním stádiu onemocnění pro rok 2021 schválilo **Ministerstvo zdravotnictví** Charitě Jeseník dotaci ve výši **135.912 Kč**. Díky ní vybavíme náš terénní paliativní tým elektricky polohovatelnými postelemi, oxygenátory, antidekubitními matracemi, infuzními stojany a dalšími potřebnými pomůckami.
Na stejný účel obdržela Charita finanční příspěvek **80.000 Kč z Výboru dobré vůle Nadace Olgy Havlové**. Oba dary nám tak pomáhají umožnit pacientům v terminálním stadiu nemoci prožít poslední dny svého života v domácím prostředí, v kruhu svých nejbližších.
Cílem Charity Jeseník je vytvoření terénního paliativního týmu a zajištění kvalitní paliativní péče na Jesenicku. Podrobněji se tomuto tématu budeme věnovat v červnovém čísle Okénka.

Lidčin odkaz Františkovi

Děkujeme panu Alešovi Procházkovi a spolku BAJA – ženy Javorníku za finanční dar, který věnovali jako charitativní odkaz Lidky Procházkové Domovu pokojného stáří sv. Františka. Zde za něj pořídili novou komodu a krásné velké akvárium, které tvoří dominantu nově vybavené společenské místnosti. Je to třešnička na dortu již zařízeného prostoru. Je to místo klidu a odpočinku.

OKÉNKO DO CHARITY JESENÍK. Vydává Charita Jeseník, Zámecké nám. 2, 790 01 Jeseník, e-mail: info@jesenik.charita.cz, www.jesenik.charita.cz. Evid. číslo MK ČR E 21317, č. 5/2021, vychází měsíčně, IČ: 60339241. Vydáno v Jeseníku, dne 1. května 2021